

Kırgınlık Kitabesi

– muhammed-meh · 24 Ağustos 2012

KIRGINLIK KİTABESİ

Ufka gözleri kısıp Yağmur yağmur b / a k m a k m ı ş

Anladım ki sevda dedikleri

Bir kırgınlık kitabesi yazılıyken çehremde

O t u z u d e v i r e n y a ş ı m l a

Suskunluğumun anl / a t m a k i s t e d i k l e r i

Satır satır kazılıyken çehremde

G / e m t u t m a z b i r h ı ş ı m l a

Dertlerim,

Kirpiklerimden başıboş a

k s a n e ç ı k a r

Sana ithaf edilen tüm şiirler Tüm şarkılar

Bir muhabbet bestesiydi hani

Damla damla g / ö z y a ş ı ş i ş e l e r i n d e u n u t u p v i s a l i

Ellerim ellerinsiz kaldıktan sonra

Apansız kuşatıp derdest eyleyip beni

Kızıl yalımıyla y / a k a n k o r m i s a l i

Bu gidiş canı tenden aldıktan sonra

Mızrabım,

Kırık saza, esrik esrik b /

a k s a n e ç ı k a r

Gri bir günün arefesimiydi Yoksa ertesimiydi

Vuslatı indirmemek üzere kaldırdı, en yüksek rafa

Belki de gönül eyleyerek

Harap olan yüreğin bir daha deva bulmayacağını bile bile

Her adımda sevinç her adımda gülücükler dağıtıp etrafa

Mutluluk ezgileri söyleyerek

Kalbimin orta yerine ç ö r / e k l e n m i ş f ı r a k i l e

Yar giderken,

Saçlarına kırmızı güller t /

a k s a n e ç ı k a r

Ardına bakmadan, Silik bir iz dahi bırakmadan

Gittiği yerden gel dese de, s / a n m a s ı n y a n ı n a g e l i r i m

Gönlüme duvar duvar, elemden şehirler kuran

Bu tarihsiz, hatta t / a r i f s i z bir yazgıdır bilirim

Istrabın içine düştükçe , görünmez dibi

Çıkmayan düşlerin, çıkmaz sokaklarında her an

Boncuk boncuk dağılan kehribar bir tesbih gibi

Kaybolan bakışları,

B e n i ö l ü m ü n e

y / a k s a n e ç ı k a r

Muhammed Mehmet GÜL